

תולדות, המדור - הגיגים, ד"ר חזות גבריאל

ניו-יורק - ירושלים

לילאוס' המקראי אין משמעות של לאומיות כיוצא ממילוניים מודרניים (Nation). הלאומיות **האתנית** או **האזרחית** המוכרת לנו היום הינה מונח מודרני באופן יחסי. מהי אם כן הכוונה במלים - ... ושני לאומים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ...? יש לפרש מילים נשגבות אלו תחת הפרשנות כי רבקה לא הלכה לקבל 'רגיעון' בשל הריגונה הקשה, אלא היא ביקשה לדעת את תפקידה ומקומה בהיסטוריה היהודית.

בחינת המלים הללו במשמעות מודרנית של **דת ולאומיות** (שמבנתנו הם היינו הך) מעלה כי דברי תורה אלו רלוונטיים ומדויקים להפליא גם בימינו. בשתי משמעויות אלו מתקיימת אינטראקציה מתמדת בין **היהדות לנצרות** באופן שמתקיים כל הזמן 'חוק שימור הלאומים'. כבר מבטן אמם "נגזר" על שני תאומים אלו שבבגרותם ייפרדו! כאן מקום לשאלה: האם אי אפשר לה לאנושות לחיות אחרת?

עשו הוא: אדום, יוון, רומא, אסתטיקה, לוגיקה, ספורט, מדע, טכנולוגיה וכמובן נצרות. הם לא חמלו עלינו מעולם ואנו נמצאים באופן מתמיד ומתמשך באיום מ'אחינו הצעיר'. עמי עשיו הלכו והתחלפו ברבות השנים, אולם השנאה היוקדת הסמויה והגלויה שלהם כלפינו לא חלפה מעולם.

"רומא וירושלים, אם יאמר לך אדם שתיהן חרבות - אל תאמין. שתיהן בנויות - אל תאמין. אם זו חרבה, זו בנויה, ואם זו בנויה, זו חרבה - תאמין". והנה ירושלים בנויה לתפארת וגם ניו-יורק אינה חרבה! האם הנוסחה פסקה מלפעול? האם הגענו לאיזון חדש? לא ולא, ניו-יורק היא המעכבת בנייה של מרפסת ב'רמת שלמה', שלא לדבר על הכרה בירושלים כעיר בירתנו!!

"לאום מלאום יאמץ", מקבל משמעות חדשה ומפתיעה בימינו. אלו אינם רק שני מצבי קצה משלימים, אלא הצבעה על מציאות בה כל לאום שואב את כוחו מזולתו מתהליך בלתי פוסק, אולם עם שאיפה למצב אידיאלי. אנחנו נעזרים ללא הרף מכל תחומי ההתפתחות בעולם המערבי ובד בבד תורמים לעולם הזה של יפת, תרומה כה מכרעת שאין בינה ובין גודלנו היחסי, מאומה.

ראש ממשלתנו עומד בגאווה בפני כל אומות העולם ומונה רשימה נכבדת של פיתוחים בהם נעזרת כל האנושות שמקורן כאן בירושלים. ניו-יורק נעזרת בירושלים. אולם, זאת, עלינו ועל אומות יפת לדעת. ההתפתחות האמיתית שלהם תתרחש כאשר הם ישכילו לדעת כי מקור כל חכמתם הוא בירושלים - אמנם **יפת אלק-ים לַיִת אבל בתנאי שישכון בְּאֶהֱלֵיֶם**.